

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. | Egy óra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfánn-féle ház, 21. sz.
Bérmertelen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

A főispán megy.

Szeged, szept. 26.

Önkényt mondott le állásáról a csongrádmegyei főispán, ami azonban nem jelenti és nem jelentheti azt, hogy szívesen vonul vissza arról a helyről, amelyre kétségtelenül az ambíció vitte és az a törekvés, hogy szolgálatot tegyen a közigazgatás terén a megyének, melyben az első méltóságot elfoglalta.

Még emlékszünk rá, hogy általános bizalom fogadta Zsilinszky Mihályt, mikor a megye főispáni székébe ült. Mindenki tudta róla, hogy a munka embere, hogy nagy műveltségű férfiú és rokonszenves volt a program, melyet adott: a becsületes közigazgatás, az erélyes fölügyelet és a gondos ellenőrzés.

A megye székhelyén, Szentesen szinte tulment a polgárság a főispáni beiktatásnál azon a határon, melyet mindig jó megtartani. És épen a Szegedi Napló élesen megróttta a szentesi függetlenségi és 48-as párt vezetőjét, Sima Ferenczet, aki nem elégedett meg azzal, hogy mint polgár egy fáklyásmenet élén üdvözölte az új főispánt, hanem elvitte hozzá tisztelegni a függetlenségi népköröket is, melyek politikai testületek és mint ilyenek nem barátkozhatnak a főispánnal, aki a kormánynak képviselője és bizalmi embere.

Természetesen meg is boszulta ma-

A „SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

Vesztégzárban.

Hat éve már, ha jól emlékszem, hogy a kiváló író és e lapnak akkori munkatársa: Sebők Zsigmond egy tárczacikkelyben megemlékezett a Keletet járó magyar újságírókról. Hárman valánk akkor, most csak ketten vagyunk, Scholder Hugó ifjúsága és tehetsége delén távozott abba a messzi-messzi országba, hová nem kell se utlevél, se utiköltség, de ahonnét nincs többi visszatérése.

Mi ketten, mint Sebők megírta, különös jelenségnek voltunk bizonyosságai: Kelet romantikája lakatot tett ajkunkra, s megbéklyozta tollunkat. Politikán kívül másról nem hallott fül tőlünk beszédet. Élményeinket hosszú utazásainkból, keresztül a Balkán vadonjain, a Rhodope sziklás fonsikjain, hol kocsin, hol ló- vagy öszvérhátton, apróbb epizódjait az utszéli koresmaéletnek, a katonai táborozások végigszenvedésének: mind-mind magunkba zártuk, hogy az egyedül hivatott toll, Tóth Béla szingazdag tolla fösse le a ragyogó Keletet és tarka-barka életét.

gát ez az elvileg képtelen tisztelgés, mert a főispánnak már a legelső alkalommal ki kellett mutatnia, hogy őt politikai küldetésében nem azok az udvarias nyilatkozatok vezethetik, melyeket a beiktatási ünnepségek mámorában tett a népkörök előtt, hanem vezeti a minden főispánt kötelező erőszakoskodás.

Talán nem kell már most bizonyítani, hogy a távozó csongrádmegyei főispán rég elfelejtette a beiktatási fáklyák lobogó fényét és a Sima Ferencz áradozó beszédét, mikor három kiadást ért változatban megcsinálta a tápéi erőszakosságot. Mert hiszen a beiktatás és a tápéi választás között sok minden történt és ami ebben a választó kerületben lefolyt, az már nem annyira politikai harc volt többé, mint inkább személyes mérközés a megyei kormánypárt hivatalos feje és a megyei ellenzék vezére között, aki mint megyei képviselő és mint lapszerkesztő egyaránt kiméletlen háborút viselt a főispán ellen.

Egyenesen a boszu műve volt hát az, ahogy üdözték Simát a kerületében és a boszunak a politikában még a Szapáry-iskola kevésbé szigorú elvei szerint is csak akkor van helye és jogosultsága, ha a boszu sikerül. Ha sikerült volna Zsilinszkynek, hogy megbuktassa Simát akár az első, akár a második, akár a harmadik választásnál, bizonyára nem görbül meg egy

Hat év után most kerültem ismét az emlékezetemből soha el nem tűnő tájakra. De minő változás! Hol egykor esengettyüs, apró kis bolgár lovak röpítették kocsijainkat, s megállhatánk kedvünk szerint, ha lelkünkkel rokonnak éreztük az erdőt, mezőt, hegybércet: most gőzhajtotta gyorsvonat száguld visszatarthatlan, táviró-pózna a staffage s mogorva angol tapossa le a tyukszemünk a coupé ablakához hajolva, ellenőrzendő Murray adatait.

Ó Kelet romantikája! téged letiportak az aczél sinek, ragyogó színeidet elhomályosítá a mozdonyok piszkos kőszénfüstje. Eltűntél messzire, hol jámbor igazhivók szívet nem remegteti vonatok dübörgése.

Az egykori bűbáj varázsát foszlani érzem, s most a prózává lett valóságban nem is jótalan behatolás a Tóth Béla szellemi birodalmába, ha egy epizódját utamnak megírom. Nem tárcza ez, egyszerű tudósítás, használható lapölteléknek a saison morteban, amikor még nemesak a primadonnák, de az események is szabadságon vannak.

* * *

Alig hogy elhagytuk a szerb földet, s befordultunk ebbe a mély völgykatlanba,

haja szála sem és tovább uralkodhatnék a megyében — ha tudna uralkodni. De épen az a büne Szapáry előtt, hogy czélt nem ért, hogy megkerülve a választási törvényt, fölzaklatva a kedélyeket és mintegy bemutatva az országnak, milyen eszközökkel dolgozik a kormány a választásoknál, mégsem tudta megsemmisíteni és eltüntetni Csongrád megyében az ellenzékét.

Első sorban kétségtelenül annak az áldozata a csongrádmegyei főispán, hogy nem tud korteskedni. De hiszen ezt előre tudhatta volna a kormány, mikor főispánságot bizott Zsilinszkyre, aki ennek nem birt megfelelni, a helyett, hogy rábizott volna egy tanszéket az egyetemen, ahol bevált volna fényesen.

Mert úgy áll a dolog, hogy Zsilinszky a korteskedésen kívül még a közigazgatási élet terén is ujoncznak bizonyult és nem azon az uton indult el, melyen a megyei közönség bizalmát megszerezhetné volna. E tekintetben is megmondottuk véleményünket előre, mikor még nem állottunk szemben a mai tényekkel. Megmondottuk, hogy Zsilinszky ott követte el az első alaphibát, mikor a husz éven át elhanyagolt közig. az új rendszer megállapítását nem annak az alispánnak eljétésén kezdette, akinek e kis megye posványos közigazgatásában kétségtelenül a legtöbb büne volt.

hol szerb atyánkfiai 1885. őszén ágyuikat és fegyvereiket elhagyva vitték irhájukat a diadalmas bolgár katonák elől: a vonat hirtelen megállott.

Nyilt pályán voltunk. Két oldalt meredeken égnek kapaszkodó hegygerincz, sötéten zöldelő lombtakaróval; távolabb, mint a mesevilág szörnyetegének föltátott szája, a félelmes Dragoman-szoros, a szeptemberi délelőtt csillogó verőfényében is homályos napvilágtól zárt nyílásával. Salvator Rosa tájképeit véltük meglevenedni, s önkéntelenül kutattunk állig fegyverzett mordképtű ember-rablók után.

A Balkán-banditák azonban, úgy látszik, abba hagyták mesterségüket, mióta Hirsch báró megtagadta a keleti vasut mérnökeinek kiváltását a — talán önkéntes — fogságból. Helyettük mosolygós arcú bolgár csendőrtiszt lépett a coupékhoz, s a kissé megszeppent hölgyeket udvariasan nyugtatta meg, hogy nincs semmi baj, de tessék leszállani, mert itt a quarantine.

És csakugyan a vonat fejénél, az ut baloldalán disztelenkedett Bolgár-ország „vestégzári intézete”: öt vagy hat fából összerótt házikó, mellette néhány sátor, a háttérben pedig egy fészker forma, bizalmat nem gerjesztő masinával belsejében. A barakok előtt vegyes társaság sűtkérezett. Elegáns utruhába öltözött hölgyek mellett megvedlett kartonszoknyás néber gubbaszkodott a léczpadon, s a társaságra való tekintet nélkül teljesíté anyai kötelességét táp-

Későn nyult a főispán a közigazgatás átváltoztatásának ahhoz a módjához, hogy eltávolítsa azokat is, akik a fölügyelet gyakorlását mulasztották el, azokat is, kik a fölügyelet lazaságával visszaélve, botrányt botrányra halmoztak. Az első év habozása, ingadozása, határozatlansága volt az, mely a második évben már tarthatatlanná tette Csongrád megyében a Zsilinszky kormányzását. A távozó főispán első célja ösztenszerűleg az volt, hogy megtartsa az elősmert korteseket, de csakhamar meg kellett győződnie, hogy az alapján erkölcstelen rendszer ebben a tiszta magyar vármegyében a végsőig elkeserítette a kedélyeket és hogy a törvénytaposó választási hangot még azok is elítélték, akik különben nem rokonszenveznek az egyénnel, kik e harcából győzelmesen kerültek elő.

Zsilinszky nem vált be főispánnak a Szapáry-kormány alatt, mert nem tudott eligazodni a kortes-feladatok zavaros tömkelegében. És ez tulajdonképpen nem is Zsilinszkynek válik szégyenére.

Egyházi kinevezés. Ő Felsége dr. Vinter Lajos vácziszékesegyházi nagyprépostot zaculmi választott püspökké nevezte ki.

Rendjelek. Ő Felsége dr. Janson János naszici megyei főorvosnak, saját kérelmére történt nyugdíjaztatása alkalmából, sok évi hű és sikeres szolgálata elismerésül a koronás arany érdemkeresztet adományozta.

Apponyi László vezérében. A nemzeti párt vezére, Apponyi Albert gróf, vasárnap választói előtt nagyfontosságú beszédet mondott Jászberényben. Apponyi beszédében főleg az elkeresztelési kérdéssel foglalkozott, melyet a Horánszky-féle javaslatok értelmében kíván megoldani. Majd a nemzetiségi izgatásokról szolt, melyekben legvilágosabb jeleit látja a kormány tehetetlenségének. Rendkívüli hatást keltett, mikor Kosuthot dicsőítette és arról a szerep-

lálék után sivitó csecsemője iránt. Az uri rend sem mutatkozott egy társaságból valónak; a kifogástalan pantallók közt mozgott egy pár szinehagyott bársonybugyogó, az olasz munkások elmaradhatatlan viselete, s néhány daróc nadrág, hátsó felén azzal a bizonyos zacskó forma leeresztéssel, melynek létjogosultságát eddig egyetlen ethnografus sem magyarázta ki. A fejfedők közt pedig czilinderek, gigerlis barna kalapok, skót utazó sapkák s parafa sisakok mellett török fezek piroslottak s néhány turbán fehérlett.

Ez a tarka publikum a káröröm megelégedésével nézte az újonnan érkezettek partra-, illetőleg a töltés oldalára való kiszállását. A „Socios habuisse malorum“ valóban fölvidámító hatással lehetett rájuk nézve, mert nevetgélve indultak meg a tulsó oldalon, s mint egykor Amerika benszüllöttjei az első conquistadorokat, úgy vizsgálták bennünket, vis-à-vis foglalván állást. Az ismerkedés gyorsan ment: bemutatták magukat, mint vesztézári martyrokat, ennél fogva a helyi viszonyok alapos ismerőit.

Mielőtt azonban a szükséges tudnivalókat beszerezhetjük volna, a mosolygó arcú zsandártiszt intésére orvos külsejű alakok elölczipeltek egy olyan fecskendőt, amilyennel a kerti virágokat locsolják és sorba állítván az utasokat, karbol-esőt permeteztek a ruhákra. A hölgyek határozott vissza-

ról emlékezett meg, mely az Apponyi névnek jutott a 48—49-iki mozgalmakból kifolyólag. A kormánynak nem hisz, reformjavaslatában nem bizik, sőt ezekre már nem is kíváncsi. A beszéd óriási hatást keltett. Az összes lapok e fulminans beszéddel foglalkoznak ma.

A norderney-i közösgy. A király születése napján Norderneyben több magyar, közöttük Bartók Lajos is, az ott volt osztrák alattvalókkal együtt ünnepséget rendeztek, mely ünnepélyen az osztrák Scharschmidt báró és Bartók Lajos közösen elnököltek. Annak idején, mikor a táviró ezt a hirt meghozta, sokan megbotránkoztak ezen s elítélték Bartókot ki — mint akkor gondolták — egy új közösgynek hódolt külföldön. Különösen a „Kecskemét“ bírálta élesen Bartók magatartását s terjedelmes cikkben mondott ítéletet ezen ünnepség fölött. Most Bartók nyílt levelet intéz a „Kecskemét“ s eljárásának helyességét bővebben indokolja.

A rendezésnek — ugymond — ép az volt a legelső szempontja és legfőbb célja, megmutatni a külföldnek, jelesen Németországnak, a magyar király iránti önálló, kizárólag magyar és egészen külön, az osztrák császár üdvözlésének semmiben mögötte nem maradó, vagy alá nem rendelt ünneplése által, hogy Magyarország teljesen önálló és Ausztriától teljesen külön álló szervezetű állam.

Biztosíthatom tisztelt olvasóimat, a norderney-i magyarság pártkülönbség nélkül, oly öntudatos nemzeti szellemmel tartott össze, s a „48-ból nem engedő“ hazafias eréllyel járt el, hogy ellenök is a legméltatlanabb sértés volna, ugyanazt az „osztrák-magyarságot“ tenni föl rólu, mint csekélységemről, holott ismétlem, mindnyájunknak öntudatos végezelünk volt, demonstrálni a világ előtt, hogy egész más állam Ausztria, és egész más állam Magyarország. Itt nem voltak kormánypártiak, vagy ellenzékiek, közösgyesekek, vagy függetlenségi, legkevésbé osztrák-magyarok, hanem igenis tisztán magyarok, e név dicsőségét meg is érdemlők, mert — hogy tanuljanak tőlük a már méltán vádolt konzulságok is — ők hatalmas vitakozások után vívták ki az osztrákoktól az egyenjogú ünneplést. Engem csak akkor hívtak a tanácskozásba, midőn az élére állított kérdés végkép feldőlendőben volt, én aztán siettem közrebocsátani, hogy ő felségét mindenekelőtt úgy ünnepejjük meg méltón, ha két állama közt ily disharmóniát nem pro-

tetszéssel fogadták e legujabb parfümöt, s az ellenséges pillantások sortúze érte a quarantinás parancsnokot. Ez azonban a jeles férfit legkevésbé sem hozta zavarba. Billegő léptekkel odajárult mindenik utashoz s kérte az utlevelet. Ekkor aztán kitünt, hogy a parancsnok ur, kinek különben foglalkozása után pristav a neve, valóságos Mezzofonti. Mindenkit annak az országnak a nyelvén szólított meg, honnét az utlevél ki volt állítva. Beszélt németül, oláhul, spanyolul, angolul, francziául, törökül, görögül s végül, hogy csodálkozásomban szinte hanyatt vágódjam, e kérdéssel fordult hozzám:

— Hát hovo utazza mogo uram?

Kiejtésében volt valami ellenállhatatlan komikum. Tele szájjal adta ki a szavakat, mely torok hangon, magyar fülnek szokatlan hangsúlyozással, de azért teljesen érthetőleg. Zajos örömmel adtam meg a választ és siettem tudakozódni: hol jutott a magyar nyelv ismeretéhez? A pristav ur még mosolygóbb arcot öltött, megbillegtetten apró termetét impozáns csizmáin s fekete kuszba bajuszát pödörgetve elmesélte, hogy volt egy magyar leány barátnéja, s attól tanult meg magyarul. Mialatt egész életemre kimulattam magamat a pristav ur előadásán, teljes elismeréssel gondoltam ismeretlen honfőtársnőnkre, akinek köszönhetjük, hogy a bolgár határszélen hivatalos személy ami nyelvünkön biztosít jóindulatáról és rokon-

dukálunk itt . . . mire báró Scharschmidt reichsrathi képviselő azonnal készséggel és tapintattal elfogadta a kedvünk szerinti programot, mely megóvja minden egyenjogúságunkat és állami önállóságunk minden attributumait.

Én nem vagyok sem demagóg, sem udvaronez, erről bizonyosságot tehet husz évi nyilvános irói és politikai pályám, és ha ez ok miatt neveztetem rossz politikusként, elfogadom; ha azonban azért, mintha ez ünnepelem mint a jelenlét magyarság közmegegyezésének végrehajtója és képviselője hibát követtem volna el állami önállóságunk ellen: határozottan visszautasítom, vissza azon nagyszámú s kiváló és művelt magyar társaság nevében is, mely, mint mondám, elnökül választva azért tüntetett ki, hogy hazafias érzelmeinket a legtisztábban s legforróbb honszeretettel nyilvánítsuk az idegen földön távol hazánk iránt.

A Baross-szobor.

A kamarák mozgalma.

Az elhunyt miniszter emlékének megörökítésére a kereskedelmi és iparkamarák indítanak országra szóló mozgalmat és e végből október 6-ikán gyűlnek össze értekezletre Győr városában, melynek a boldogult miniszter országgyűlési képviselője volt. A meghívásokat a győri kamara bocsátotta ki és mint értesülünk, résztvesznek az értekezleten az összes kamarák. A szegedi kamara mindenestre képviseltetni fogja magát a gyűlésen, mely elé a következő javaslatok terjesztetnek:

I. Mondják ki a kereskedelmi és iparkamarák, hogy Baross Gábor emlékének méltó módon való megörökítése céljából egy erkölcsi testté tömörülnek a közéletbeli tényezőök és társadalmi osztályok bevonásával, a szoboralap javára országos gyűjtést szerveznek, a gyűjtés befejeztével a szobor emlék művészi és műszaki kérdéseinek megoldását keresztülviszik s a szobrot kijelölendő helyén, „Budapest elhelyezik“.

II. A gyűjtési mozgalom szervezetére nézve indítványozzuk a következőket:

1. A gyűjtés élén „Magyarország kereskedelmi és iparkamarái“ állanak, kiket az egyes kamarák képviselőiből alakult intéző bizottság képvisel. Az intéző bizottságba minden kamara egy taggal képviselteti magát. E bizottság képviseli utolsó fok-

szenvéről. Két-évkivül csinos és életrevaló hajadon lehetett a pristav ur bizalmas barátnője. . . .

A karbolesó végre megszünt, s a csapat megindulhatott a barakok felé, azzal a kellemes kilátással, hogy három napig gyönyörködhet a völgykatlan panorámájában. Bekvartélyozás előtt azonban még egy súlyos csapáson kellett keresztülesnie a társaságnak, főleg a hölgyeknek. Közzsandárok fölnyalábolták a podgyászokat és elczipelték a fészerekhez, hol az a baljóslatu masina feketélt. Kiraktak mindent a kufferekből; a fecskendő újra működésbe jött, hullott a karbol-permet zsebkezdőkre, fog-, fej- és köröm-kefékre, a női toilette tárgyakra, strucztoallas kalapokra, s mindazokra az apróságokra, miket utasember szokot magával vinni. Utoljára került a sor a ruhaneműekre. A nagy masina szája föltárult s eluyelt egy csomó férfi ruhát és női öltözéket, hogy a következő perczen a rajta átbocsátott gőztől átnedvesedve, víztől csöpögve kerüljenek napfényre. A nők közt az elszörnyedés moraja futott végig a százalmas látványra. Két párisi hölgyecske rávetette magát máhájára, kijelentvén, hogy csak holttestükön át juthatnak máhájukhoz. A pristav mosolygott s lelketlen pribékjei, lelketlenebbek Heródes bakóinál, könyörtelenül rakták gőzfürdőbe a remek szoknyákat, szabó-ihlet szülte derekakat, csipkés ingvállakat s egy

ban a szobor ügyét, annak ugy jelen, mint későbbi stadiumaiban; az értekezlet által megadott keretben ez intézkedik a gyűjtési mozgalom részleteiről, befejezéséről, a begyűlt pénzek elhelyezéséről s a sorra kerülő művészi és technikai kérdések megoldásáról. Eljárás rendjét, helyét, idejét és szervezését maga állapítja meg. A szoborügy állásáról minden három hónapban a kamarákat értesíti.

E bizottságból indulnak ki az összes kamarák hivatalos aláírásával azon fölhívások, melyek a gyűjtő mozgalom megnyitására a főváros hírlapjai útján a nemzethez s külön a megyei és városi törvényhatóságokhoz, az egyes kamarákhoz, rendezett tanácsú városokhoz intéztetnek. E bizottság érintkezik a gyűjtés ügyeiben az egyes kamarákkal.

A gyűlés maga decentralizálható kamarai területek szerint. Minden kamara a maga területén erkölcsi feje a gyűjtési mozgalomnak. Mint ilyen függetlenül, de a többi kamarákkal egyöntetűleg szervezi a gyűjtést és területén a saját- vagy az intézőbizottság fölhívása folytán begyűlt összegeket pénztárában elhelyezi és gyümölcsözteti, havonként értesítvén az intézőbizottság elnökét az ügy állásáról, figyelemmel kíséri a törvényhatóságokhoz, rendezett tanácsú városokhoz intézett fölhívások sorsát s befolyását arra lehetőleg érvényesíti.

A területén megjelenő hírlapokban gyűjtést indít. A területén levő ipartestületeket és társulatokat bevonja a gyűjtési mozgalomba.

Fölvívást intéz az ipari és kereskedelmi egyletekhez, ifjúsági körökhöz stb., hogy a közeledő farsang multságait a most kitűzött cél javára rendezzék.

Nagyobb városaiban belátása szerint gyűjtőbizottságokat szervez s az alkalmas társadalmi tényezőket az ügygyel szolidaritásba hozza. A pénzügyi intézetekhez, nagyobb vállalatokhoz, községekhez, valamint egyesekhez számított gyűjtőleveleket bocsát ki, megszabott (lehető rövid) határidővel és nyilvántartással.

III. Mindezen teendők egyöntetű és gyors keresztülvitele céljából válasszon az

értekezlet egy szerkesztőbizottságot, mely fölosztott munkakörrel nyomban készítse el a szövegmintákat s azokat szokszorosítva a kamaráknak bocsássa rendelkezésére.

Országgyűlés.

Az országgyűlés megnyitása.

(Saját tudósítónktól.)

Budapest, szept. 26.

Az első ülés.

A képviselőház első ülésére igen számosan jelentek meg minden párt részéről. Jelen voltak az összes miniszterek. A falusi levegő egészséges barna színt varázsolt a honatyák arcára. Az elnöki pulpitus kellemes változáson ment át.

A zöld drapéria nem rejti el, hanem láthatóvá teszi minden halandó számára Bánffy Dezső báró impozáns bajuszát és kopasz fejét. A kereskedelmi miniszteri székben, néhai Baross helyén, Lukács Béla ül, sugdosva Szilágyival. Fehérváryt sokan üdvözik, mert ő is „néhai” jelölt volt.

Zugás, mormogás, zibongás hallszik, mialatt az elnök az időközben történt eseményekről referál.

Csak az új horvát képviselők ülnek nyugodtan, végig egy sorban a legutolsó padokban. Még nekik ez új dolog. Hát hiszen majd beletanulnak.

A karzat tele hölgygyel, világos nyári toilettek tarkulnak, sárga szalmakalapok, rózsaszín tollak hajlongnak, libegnek. Azt mondják, hogy a 48-asok „valamire készülnek”. A hangulat tehát némineműleg izgatott. De ime, a csengettyű cseng-bong a folyosókon, a képviselők bezudolnak s az elnök megnyitja az első ülést.

Elnök Bánffy Dezső báró, 11 órakor megnyitván az ülést, üdvözi a szünet után egybegyűlt képviselőket s az ülést megnyitja.

Fölvívására kerül az ülésszakot megnyitó következő királyi leirat:

„Mi Első Ferencz József Isten kegyelméből Ausztriai Császár, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya.

Hü Magyarországunk és társországi zászlóainak, egyházi és világi főrendjeinek és képviselőinek, kik az általunk 1892. évi február hó 18-ára Budapest fő- és székvá-

boros palaczkok vándoroltak ki, majd előkerült néhány pakli kártya s a megletebb alakok kolerát, pristavot feledve iparkodtak stich-matchos kilencveneseket csinálni. A hölgyek, lecsillapodván fájdalmuk, a konyhabódét vették szemügyre, hol egy őszhajú bolgár korosmáros buzgólkodott európai ételek létrehozásán.

S utolsó table d'hôteünk a belgrádi pályaház éttermében! Igaza van a nagy olasz költőnek: nincs nagyobb fájdalom, mint balsorsban visszaemlékezni a boldog időkre. Nekünk is égő fájdalom volt a bolgár kantinos mixtumjai mellett rá gondolni hazai beafsteakjeinkre, sült csirkéinkre s az étlapok máskor alig méltányolt többi tételre. Az éhség azonban nem filozofál s a föltálat ismeretlenségek legyömöszöltettek az ellenállni akaró gyomrokba.

Az idő gyorsan telt. Szerencsére az ég velünk tartott s enyhe, csillagos éjszaka borult a völgyre. Távolról átesillámlottak a vasuti állomás lámpái s azon tulról Caribród városának házai. A hegyeken pásztorok raktak tüzet s a lobogó piros lángok megvilágították a lombos fák sillhouettjeit. A társaság kiült a bódék elé s gyönyörködött az őszi est szépségében.

Majd megjelent a pristav, magával hozván a tamburás, guzlicás zenészeket, s az éj csöndjében vidám zene harsant föl, s a

rosunkba összehívott országgyűlésen egybegyűlvék, királyi üdvözlésünket.

Kedvelt Híveink! Magyar miniszteriumunk előterjesztésére a jelen országgyűlés üléseit folyó hó 20. napjától folyó évi szeptember hó 26-ik napjáig ezennel elnapoltnak nyilváníttjuk.

Kikhez egyöbiránt királyi kegyelmünkkel állandóan hajlandók maradunk.

Kelt Ischlben, ezernyolczszázkilencvenkettedik évi julius tizenyolczadik napján. Ferencz József. Gr. Szapáry Gyula.

Tudomásul szolgál s hasonló kihirdetés végett a főrendiháznak is megküldetik.

Az elnök bemutatja Lukács Béla, Sima Ferencz és Szunyogh Szabolcs újonnan megválasztott képviselők megbízó leveleit, melyek az állandó igazoló bizottságnak adatként ki.

Bemutatja a miniszterelnök átiratát melyben jelenti, hogy a király ő felsége köszönettel vette tudomásul a képviselőháznak születésnapja alkalmából hozzájuttatott szerencsekívánatait.

Fölvívására kerül a delegációt összehívó királyi kézirat.

Elnök javasolja, hogy a delegáció tagjai a csütörtöki ülésen választassanak meg.

Madarász József kérde, hogy a kézirat fölötti intézkedés ki volt-e tűzve a mai ülés napirendjére vagy sem?

Elnök kijelenti, hogy a mai ülés napirendjére mi sem volt kitűzve, de a legfőbb kézirat érkezvén, neki kötelessége azt bemutatni s a háztól függ, hogy kíván-e annak ügyében intézkedni.

Madarász József ennél fogva kívánja, hogy a kézirat a holnapi ülés napirendjére tűzessék.

Gr. Szapáry Gyula miniszterelnök azt hiszi, hogy a kérdés annyira összefügg a napirenddel, hogy a ház már ma is határozhat.

Ugron Gábor szerint Madarásznak teljesen igaza van s ha a királyi leiratok nyomban napirendre tűzhetők volnának, sosem lehetnénk biztosítva a meglepetések ellen. (Helyeslés a szélsőbalon).

Rakovszky István analog esetekre hivatkozik s azt hiszi, hogy nem támadhat abból veszedelem, ha a ház már ma elhatározza, hogy a delegáció tagjait a csütörtöki ülésen választja meg.

Horánszky Nándor teljesen csatlakozik Ugron fejtegetéséhez. (Helyeslés.)

Elnök „Méltóztassanak türelemmel lenni.” Föltesszi a kérdést, hogy kívánja-e a ház

hegyoldalak zümmögve verték vissza a társaság egy pompás tenorjának énekét. A példa utánzókra talált, s a bécsi jódlírozó coupletát pikáns párisi chansonnok követték, sőt velencei barcaroleok is áradtak széjjel a langyos, illatos levegőben.

Éjfél rég elmúlt, mikor csönd lepte be a kis tanyát, megbékült alakokkal a kemény fekhelyeken, kik édesen álmodtak mennyezetes puha ágyakról, fürdő kabinokról s a földi élet egyéb gyönyörűségeiről. A reggel azonban meghozta a kiábrándulást, midőn az öreg kantinos lekötölező nyájassággal ajánlotta föl közhasználatra azt a fogkefét, melyet 12 év előtt egy angol turista felejtett nála, s a melyet ő és családjának tagjai azóta csak név- és születésnapokon szoktak használatba venni. Az udvarias bolgár sehogy sem tudta megérteni, miért kaczagják ki harsogó nevetéssel az idegen urak és asszonyságok.

Vidáman kezdődvén a reggel, a dél előtt érkező vonatok, s az arról leszállított újabb quarantinásokat a mi társaságunk azal a kárörömmel s fensőbbbséggel fogadta, melyhez a már szerzett tapasztalatok szolgálták jogos alapul.

Barabás Albert.

női garderoobe többi féltett kincseit, miket csak látni is élvezet egy európai civilizált férfi szemnek. A hölgyek zokogtak, a férfiak meg voltak indulva: ünnepélyes, temetői hangulat uralkodott a fészernél. Mire az executió véget ért, több és ősziatebb könyvet hullattak a hölgyek, mint ősanják Carthago pusztulásakor.

Nyomott hangulatban történt a bevonulás a vesztegzári pajtákba, melyek összes butorzatát fából tákoltt ágyak képezik kaszárnyabeli szalmazsákokkal s hasoneredetű takarókkal. Egy-egy házikóban hat-nyolc fekhely van, annyi közökkel, hogy épen átférni lehet rajtok. E berendezésre már az erősebb nem béketürese is véget ért s mindenki a maga nyelvén — de huszárós formulárekben áldotta a szenteket és bolgár intéző-köröket. Stambulovtól kezdve az ártatlan pristavig. A derék emberke a szitkozódások özönében is mosolyogva ajánlotta föl szolgálatait s egész halom téviratot vett át, hogy az állomásról a szélrőzsa minden irányában továbbittassa várakozó apák, férjek, feleségek és üzletbarátok címére. Együttal ajánlotta, hogy a változhatatlanban nyugodjunk meg.

Hát megnyugodtunk. Sokan nem is hisznék, hogy ily vegyes, nemzetközi társaságban mily gyors a megbarátkozás. Egy nagy családdá vált az egész vesztegzári közösség. Nemzetiségek szerint kisebb társaságok alakultak, a kufferekből cognacos,

már ma elhatározni, hogy a delegáció tagjai a csütörtöki ülésen választassanak meg.

Horváth Gyula a kérdés föltevési módjához szól.

Elnök (kipirulva): Én a kérdést más-ként nem tudom fölteni. (Nagy derűtség.)

A ház többsége elhatározza, hogy a delegáció tagjait az elnök javaslatához képest a csütörtöki ülésen választja meg.

Az elnök ezután bemutatja a szünet alatt beérkezett kérvényeket, melyek a megfelelő bizottságoknak osztatnak ki.

Fölvizsgálásra kerül a miniszterelnök átirata, hogy a legfőbb államszámvevőszéki elnök, Gajzágó Salamon nyugalomba vonulván, az állás betöltésére a háznak 3 jelöltet kell a korona előtt javaslatba hoznia.

Az elnök ez átirat kapcsán föl kívánja olvasatni a háznak erre vonatkozó régi határozatát.

Ugron Gábor az átirat kinyomatását s aztán napirendre tűzését kívánja.

Elnök: Méltóztassék türelemmel lenni.

A jegyző fölolvassa a ház régi határozatát.

Elnök: Nincs kifogásom az ellen, ha a jelölés ügyében a csütörtöki ülésen határoz a ház.

Ugron Gábor újból követeli az átiratnak kinyomatását.

Elnök: Méltóztassék türelemmel lenni. (Derűtség.) Az átirat ki fog nyomtatni s a csütörtöki ülés napirendjére fog kitűzetni.

A legközelebbi ülés csütörtökön lesz, mikor is a delegáció tagjai fognak megválasztani, a legfőbb számvevőszéki állásra a három jelölt fölött fognak határozni s szerda helyett az esetleges interpellációk is e napon fognak megtétni.

A jegyzőkönyv hitelesítése végett az ülést 10 perczre felfüggesztik.

Szünet után az ülés jegyzőkönyve hitelesített s a főrendiháznak megküldetik.

Ülés vége 12 órakor.

Főrendiház ülése szept. 26.

Elnök: br. Vay Miklós.

Jegyzők: br. Nyáry Jenő, Gáll József.

A kormány részéről jelen voltak: gr. Szapáry Gyula, Szögyén-Marich László, Szilágyi Dezső, br. Fejérváry Géza, gr. Csáky Albin.

Elnök megnyitván az ülést, fölolvastatott a királyi leirat, melyet a főrendek állva hallgatnak meg.

Fölvizsgálják a delegációk összehívására vonatkozó királyi leirat. A delegáció tagjait rögtön megválasztják.

Császká György, mielőtt az ülés bezárulnék, kéri a házat, hogy adjon kifejezést legmélyebb honfiai kegyeletének és szívbéli ragaszkodásának, szeretetének ő felsége, a diszben uralkodó apostoli királyunk iránt. Mindnyájának közőháját fejezi ki, midőn kéri, hogy az elnöklő koronaőr fejezze ki a főrendiház tántorithatlan hűségéből eredő szerencse kívánatát. (Helyeslés.)

Szlávy József, mint a szavazatszedő küldöttség elnöke kihirdeti a szavazás eredményét. A delegáció tagjaivá megválasztottak:

I. Rendes tagok: Andrássy Aladár gr., Apponyi Lajos gróf, Batthyány Lajos gróf, fiumei kormányzó, Bohus Zsigmond, Brankovics György karlócziai g. k. érsek és szerb patriárcha, Erdődy István gr. kir. főlovászmester, Hollán Ernő, Lukács Antal, Mikes Miklós gróf, Pallavicini Ede örgróf, Rudnyánszky József báró, Samassa József egri érsek, Schlauch Lőrincz nagyváradi püspök, Szapáry Géza gr. kir. főudvarmester, Szécsen Antal gr. Sztáray Antal gróf ifj., Wodiáner Albert báró, Zichy Ferencz gróf, királyi tárnokmester, Zichy Nándor gróf, Kussovich Svetozár horvát-szlavon-dalmát főrendi képviselő.

II. Póttagok: Schuster Konstantin váci püspök, Gáll József, Keglevich István gróf, Cziráky Antal gróf, Karácsonyi Jenő gróf, Josipovich István horvát-szlavon dalmát főrendi képviselő.

Ülés vége 1 órakor.

Ujdonságok.

— szept. 26.

Tájékoztató.

Október 2. és 3. Tanítók közgyűlése a Tisza-szálló disztermében.

Október 11. A Dugonics-társaság alakuló és tisztválasztó közgyűlése a széképületben.

— **Személyi hírek.** Heim Péter kereskedelemügyi miniszteri tanácsos, a posta-ügyek intézője, tegnap Szegeden volt. Schmidt Sándor egyetemi m. tanár pár napra szülővárosába, Szegedre érkezett. Besze János, a 48-as idők egyik kiváló élő alakja — mint őszinte részvétellel értesülünk, néhány hét óta betegeskedik.

— **A Dugonics-társaság alakuló közgyűlést** ma tűzte ki az előkészítő-bizottság október 11-ikére. A megnyitó ülés, melynek programját már közöltük, október 23-ikán lesz.

— **A jövő év választói.** Ma délután kezdte meg tárgyalni az igazoló választmány Babarczy József elnöklété alatt a jövő 1893-ik év választóinak névjegyzékét. Az igazoló választmány működése 2 napig tart, mialatt a szóbeli reklamációk megtehetők.

— **A fogyasztási adók megváltása ügyében** vasárnap újabb ülést tartott a javadalmi bizottság László Gyula tanácsos elnöklété alatt. Jelen voltak az ülésen Fajka János, Fodor István, Gál Ferencz, Kulinyi Zsigmond, Lichtenberg Mór, Polczner Jenő bizottsági tagok, Nyiry Bálint ügyvezető és Nyilassy Ágoston mint jegyző. Az elnök előterjesztette azt a nyilatkozatot, melyet a bizottság megállapodásaihoz képest Nyilassy jegyző szerkesztett és amelyben indokolva kifejtetik, hogy a város legfőbb az idei összegeket ajánlhatja föl a kincstárnak, sőt már azok mellett is szinte bizonyos veszteséggel váltja meg az adószedési jogot a közönség érdekében, melyet nem akar zaklatásoknak kitenni. A javadalmi bizottság e nyilatkozatban azt az előterjesztést teszi a kincstárnak, hogy újabb három évré a következő összegeket ajánlja föl Szeged város nevében:

a borfogyasztási adóért	145,258 frt 27 kr.
a husz " "	45,518 frt 65 kr.
a cukor " "	20,703 frt 42 kr.
a sör " "	30,250 frt — kr.
a kizárólagos szesz ital-mérés megváltásáért	61,285 frt 80 kr.
Összesen	303,026 frt 15 kr.

A szaktanácsnok még vasárnap átadta ezt az ajánlatot a pénzügyigazgatóság képviselőjének: Dögl Adolf pénzügyi titkárnak.

— **Szegedi regattisták győzelme.** Vasárnap mérköztek meg a Maroson az aradi és a szegedi regattisták. A kihívók szépen megverettek. Igen érdekes verseny volt ez a két egyesület között. Az aradiak ugyanis, akiknek egy-két éves csak az egyesület — olyan erőt éreztek magukban, hogy egyes-nesen kihívták és meginvitálták a szegedieket mérkőzésre. A szegedi egyesület eleintén nem akart kiállni, nem azért, mintha erejében nem bizott volna, sőt nagyon is bizott, hanem nem érzett hajlandóságot az ideán belemenni még egy trainingbe, a kedvező idő állandóságában sem bizván. De egyéb baj is volt, az egyesület két legtehetségesebb tagja maródi volt. Az aradiak azonban nem tágitottak, a lemondást annak vették, mintha a szegediek meghátrálnának. Ezt már nem lehetett válasz nélkül hagyni. A választ a tegnap lefolyt aradi versenyen adták meg a mieink az aradiaknak. Két

csolnakhosszal diadalmaskodott a szegedi „Katicza”.

— **A megyés püspök Aradon.** Desseffy Sándor püspök fogadtatására nagyban készülnek Aradon. A püspök érkezése napján a házak zászlókkal lesznek földiszítve. — A fogadó bizottság részére mintegy 30 magánfogad áll rendelkezésre. A „Fehér kereszt” nagytermében a püspök tiszteletére rendezendő bankettre igen szép számmal történnek a jelentkezések. A minoriták kolostorában a házfőnök három szobája van berendezve a püspök számára. A bérnialási ceremónia vasárnap és hétfőn a templomban és a templom főbejáratával szemben fölállítandó tűzoltóságban lesz végrehajtva. A bérnialandó ifjuság csak tegnap vette igazán ostrom alá a plébánia hitatalt. Révfalvy Manó plébános délig mintegy 400 bérnialandónak állított ki bérnialandókat. Az összes bérnialandók száma jóval meghaladja a három ezeret. A minorita lelkiatyák két nap óta folytonosan a gyóntatással vannak elfoglalva.

— **Eljegyzés.** Bonyhádi Perczel János dr. újvidéki törvényszéki bíró, a szegedi társaságnak volt kedvelt tagja, eljegyezte Udvarhelyi Gáspár Mariska kisasszonyt.

— **A színészetgyámolító Szeged.** A tanács mai ülése előtt volt a belügyminiszternek az a körrendelete, amit a színészet támogatása ügyében a vidéki városokhoz intézett. Mint mindenben, ennél is a vidékre appellál atyaságos jóakarattal a tisztelt belügyminiszter, aki ilyenformán jó a karatoskodik minduntalan a városok rovására. Tisztelek azonban a vidéki városok ötét, a kegyelmes ur nélkül is megteszik ők a magukét a színészet érdekében. Adjon hozzá ugyanannyit a vidéki színészet gyámolításához a kormány, mint amennyit a városok jószántokból adnak, akkor rendben lesz a dolga a vidéki színészetnek. Szeged város tanácsa egyébként a tudomásul vétetik, levéltárba tétetik a kelintézte el a magas protektori irást, megjegyezvén, hogy Szeged szubvencionált színházat tartván fenn, a maga részéről megteszi a színészet gyámolítására azt, amit tehet.

— **A honvédségi kórház telke.** Említettük már, hogy a király nemrégiben elrendelte próbaképpen Magyarországon hét honvédségi csapatkórház fölállítását, amelyek közül az egyik Szegeden létesül. A honvédkerület parancsnoksága kért is már területet erre a célra a várostól. A tanács azt a földdarabot szemelte ki, amely a honvéd lovassági laktanya és a kálvária-sétány között fekszik. A mérnökség azt jelenti most erre, hogy miután ez a terület az építendő tüzerlaktanya számára van kiszemelve, aóból a kórház számára szükséges négy holdnyi földet nem lehet kiszakítani. Ehelyett a mellette levő területeket ajánlja, amelyek nagy része most Ullmann István tulajdona. Ez a terület a kálvária-ut jobb oldalán fekszik. A mérnökség az ivóvíz kérdését egy furandó ártészikut által akarja elintézni. Ezen területtel szemben van Polgár László földje, amelyen a tervezett cs. és kir. katonai kórházat akarják fölépíteni. Ez által a katonai kórházak egymás mellé kerülnének.

— **Tanítók közgyűlése Szegeden.** A „Csongrád vármegyei tanító-egyesület (Alföldi tanító-egyesület)” ez évi rendes közgyűlését folyó 1892. évi október hó 2. és 3. napján Szegeden, a Tisza-szálló disztermében (Széchenyi-tér I. emelet) tartja meg, melyre az egyesület rendes, pártoló és alapító tagjai, valamint a tanügybarátok tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

Előterjesztés

1. Elnöki évi jelentés.

2. Pénztári jelentés.

3. Jelentés a segély-alapról.

4. Pénztárvizsgáló bizottság kiküldése.

5. Jelentés az Eötvös-alapról és az Eötvös alap érdekében előterjesztés.

6. Könyvtári jelentés.

7. A választmány javaslata a jubileumi közgyűlés megtartása tárgyában.

8. A választmány javaslata az egyesület 25 éves történetének megírásáról.

9. A választmány előterjesztése a jubileumi alap létesítéséről. Előadó: Vass Mátyás.

10. Emlékbeszéd Bója Gergely fölött. Tartja: Kovács István.

11. A népkönyvtárak föllállítás. Értekező: Bite Pál.

12. „Emlékbeszéd Sziklay Ferencz fölött.“ Tartja: Ferencz István.

13. „A népiskola tanrendszerének hibái, tekintettel kitézött czéljaira.“ Értekező: Kovács István.

14. Az 1892—93. évi költségvetés tárgyalása.

15. Indítványok.

16. Tisztujtás.

Az 1892/93. évre összeállított költségvetés főbb adatai, hogy összes bevétele 495 frtot tesz ki, a pénztári maradvány összege 14 frtra van előirányozva.

— **A bíróság előtt.** A Ziffer-Paleskó ügyben, melynek tárgyalásáról nemrég kimerítő tudósítást adtunk, a bizonyítási anyag pótlása után ma ítélte a fenyítő járásbíró. Az ítélet az, hogy mind a két felet rágalmazásban találta vétkesnek a bíróság és elítélte dr. Ziffer Alfrédot 150 frt, Paleskó Otmárt pedig 100 frt pénzbüntetésre.

— **Az államfogház új lakója.** Ujabbán ismét ujságíró lakót kapott a szegedi államfogház. Barabás Albert, a kiváló tehetségű magyar zsurnaliszta, aki az utóbbi években külföldön tartózkodott, tegnapelőtt érkezett be, hogy leülje a párviadalért reá szabott több heti államfogházat. A fiatal író egyenesen Filippopolból, a bolgár kiállítás színhelyéről jött, hol egyik fővárosi nagy naplap megbízásából járt. A bulgáriai élményeit a jeles tollú író lapunk mai tárczájában éneklé meg.

— **Halálozás.** Öreg szegedi polgár hunyt el tegnap Nagy Mihály városi javadalmi hivatalnok személyében. A boldogultban Nagy Sándor budapesti ügyvéd, a „Szegedi Híradó“ volt szerkesztője édes atyját gyászolja. Nagy Mihály szorgalmas, munkás ember volt s magas kora dacára mindig buzgón végezte a teendőit. A halál tegnap délután érte el 80 éves korában, rövid szenvedés után. Elhunytáról családja a következő gyászjelentést adta ki:

Nagy Sándor ügyvéd a maga, valamint az aluljegyzett rokonok nevében mélyen megszorodott szívvel jelenti Nagy Mihály városi javadalmi hivatalnoknak, régi szegedi polgárnak, f. évi szeptember hó 25-én d. u. 2 órakerületének 80-dik évében, rövid szenvedés után történt elhunytát. A boldogultnak földi maradványai a róm. kath. szentegyház szertartása szerint f. hó 27-én délután 3 órakerületén a Sándor-utcza 16. sz. házában beszenteltetni és a felsővárosi Deszkás-tetőben örök nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szent mise-áldozat pedig ugyancsak f. hó 27-én d. e. 10 órakerületén a felsővárosi minoriták templomában megtartatni.

— **Áthelyezés.** Badin Róbert szegedi kataszteri mérnököt a miniszter az aradi kataszteri mérnökséghez helyezte át.

— **Ragályos bajok.** A földmívelési értesítő közli a múlt év statisztikáját a ragályos állati betegségekről. A megyében eszerint Dorosmán volt egy sertésorbáncz, Mindszenten egy veszettség, Szentesen egy sertésorbáncz, Szegeden volt egy lépfene, veszettség, egy takonykór, egy ragadós tüdőlob, egy sertésorbáncz, tehát magán Szegeden majdnem kétszer annyit, mint az egész megyében. Kedves állapot.

— **A hétalvó.** A Franczi cselédeány, akit a múlt héten nónás állapotban bevit-

tek a kórházba, még mindig alazik. Az ébresztési kísérletek eddig eredménytelenek. A hétalvót mesterséges uton táplálják.

— **Egy örült halála.** Tegnap délután szállították be a közkórházba Haneuser Ágostonné, nyugalmazott adópénztárnok nejét a brüsszelli-köruti lakásáról, ahol megörült. A szerencsétlen agg nőn dühöngési rohamok törtek ki. Amellett súlyos beteg is volt s az éjjel a kórházban meghalt.

— **Halálos esés.** Szerencsétlen halállal pusztult el ma a Kossuth Lajos-sugárton Szabó József 11 éves téglahordó fia. Balla András téglával megrakott kocsiján hajtotta a lovakat. A jeles kövezeten nagyot zökent egyszerre a kocsi s a téglahalom tejejről oly szerencsétlenül zuhant le a fiu, hogy szörnyet halt. Balla András azon idő alatt, míg a fiu a lovait hajtotta, egy közeli korcsmában borozott. A rendőrség gongatlanság miatt fenyítő följelentést tett ellene.

— **Szerencsétlenség.** Súlyos baj érte ma délelőtt a Kossuth Lajos-sugárton Kertész Ferencz városi vámfelügyelőt. Egyfogatu kocsiján a vámházaknál tett vizsgálatából tért haza, amidőn a lova megbokrosodott s elragadta a könnyű kocsit. Kertész nem bírta megállítani a lovat s amint az egy kanyarulatot tett, a vámfelügyelő kibukott a kocsiból. A lovat később az utcán járókélok megállították, Kertészt súlyosan megsérülve szállították a lakására.

— **Vérhas az alsótanyán.** A szegedi alsótanyákon az a hír járt tegnap, hogy kiütött a kolera. Az egész vidék beszélte s több tanyai ember be is jött a városba a rendőrséghez s jelentést tettek a dolgról. A beszédre alkalmat az szolgálta, hogy ifju Hajós Pál mórakalmi gazda és két gyermeke kolerikusnak látszó tünetek között hirtelen elhaltak. Dr. Faragó t. főorvos tegnap kiment a Hajós-tanyára s ott vizsgálatot tartott. Konstatálta, hogy az elhunyt gazda és gyermeke vérhasban szenvedett s abban is haltak el. Hajósnek az anyja és egy, még élő gyermek is benne van ebben a betegségben. A vérhas-beteg család tagjai nem gyógykezeltették magukat.

— **Határjárás.** Cicatricis Lajos megyei főjegyző határjárást tart Sövényházán. A határjárásban résztvesznek: az államépítési hivatal feje Sebők főmérnök, Szeged város képviselőjében Ivánkovics Sándor városi főügyész és az őgróf Pallavicini-féle uradalom képviselőjében Novák József uradalmi ügyész.

— **A járványkórház kemenczéje.** Az új-szegedi járványkórház fertőtlenítő kemenczéjéről azt jelentette a napokban egy bizottság, hogy rossz. A mérnökség is megvizsgálta és konstatálta, hogy az ajtaja nem zár légmentesen s a fal meg van repedve. De még augusztus 23-án kiadta rendeletét Ádók vállalkozónak, hogy csinálja meg, de nem tette. A mesternek újra elrendelte a mérnökség, hogy csinálja meg.

— **A bűz nem egészségtelen.** Szeged lakossága, mely évek óta nyeli és szagolja a kenderkikészítő gyár undok bűzét, fölösleges minden aggodalom: a bűz nem egészségtelen. Ezt a megnyugtató t. i. maga a kenderfonó gyár igazgatósága nyújtja, tehát el lehet hinni. Mindössze egy kis orrbosszantó kellemetlenség az egész, ezt pedig kiállhatja a publikum a gyártulajdonosok kedvéért. Körülbelül így gondolkoznak azok az urak, mikor megfölebbezik a közönség hangos panaszkodására hozott azon kapitányi határozatot, hogy a gyár a bűzös szennyvizét, mely az egész város levegőjét megfertőzteti, fődött csatornán tartozik le-

vezetni a Tiszába, még pedig 30 nap alatt köteles a fődött csatornát kiépíteni. Mikor ebben a tárgyban még július 23-án helyszini szemle volt, akkor a gyár igazgatósága maga is méltányosnak imerte el a város kívánságát és meg is állapodtak abban, hogy kiépítik a fődött csatornát. De hamarosan mást gondoltak: hadd szagolja a város a gyár bűzét és kapták, megfölebbezték az elsőfoku egészségügyi hatóság határozatát azon indoklással, hogy a bűz nem egészségtelen. A tanács azonban, nincs ebben a véleményben, de a közönség sem, minélfogva a kapitányi határozatot mai ülésén helybenhagyta.

— **Verekedők.** Tóth Ferencz és Magyar Imre parasztleányok az éjjel a kálvária-uton erősen összeverekedtek. Nagy lármát támadt, az emberek összeszaladtak. Egy arra menő rendőrségi őrző bekísérte azután a nevezetes ifjakat a börtönbe.

— **Szökevény honvéd.** Barakonyi János szentesi illetőségű honvédet négy napi rövid szabadságra bocsátották haza a csapattól. Barakonyi János egy ízben már volt katonaszökevény és nagyon megtetszett neki ekkor az az állapot, mert most is im, hogy szabadságon itthon járt, annak eltelével elzónázott ugyan Csabáig, de ott egy nagyot gondolván, hátra arczot kommandórozott magának és „direkció Szentes, a szerető háza“, szépen visszazónázott Szentesre a kedveséhez. De itt sem érezte magát biztonságban. Nekivágott hát a bujdosásnak és napokig rejtőzve a serház melletti Kurczameder nádasában, végre tegnapelőtt a kézrekerítésére kiküldött rendőrség szerencsésen elfogta. A szökevény honvédet behozták a szegedi kerületi fogházba.

— **Petroleum mizériák.** A városnak állítólag petroleumlámpái is vannak, amelyeknek éjjel égniük kellene. Éjjeli statisztikusok kiszámították, hogy a lámpáknak fele nem ég, negyede pedig alig egy-két órát. A több oldalról fölhangozó panaszra fölhívjuk a főkapitány figyelmét.

— **Nyilvános köszönet.** Tek. Felmayer Antal ur azon áldozatkészségeért, melynél fogva, mint a véghelesi Vera-forrás kutkezelőségének szegedi képviselője 100 drb egyenkint egy literes savanyu vízzel telt palackot az ünnepély költségeinek fedezése czéljából rendelkezésünkre bocsátott, melyet az intézőbizottság elárusított, úgy t. Lengyel Lőrincz szegedi butergyáros és nagykereskedő czég azon bőkezűségeért, hogy az ünnepély iránti kegyelethől az evangélikus templom előtti téren a teljes decoratiót díjtalanul elkészíttetni és szerelvényekkel ellátni sziveskedett: fogadják ez uton hálás köszönetünket. Szegeden, 1892. szeptember 26. A Kossuth-ünnepély intéző bizottsága nevében Wagner Nándor bizottsági elnök.

— **III. Sok évi megfigyelés.** Emésztési gyengeségnél és étvágyhiánynál általában minden gyomor-bajnál, a valódi „Moll-féle seidlitz porok“ bizonyultak a legsikeresebbeknek a többi szerek fölött, mint gyomor erősítők és vértisztítók. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, és. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban határozottan Moll A. készítménye kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

Színház.

A szintársulat itthon. Holnap vonul be Szegedre az új szintársulat, Somogyi igazgatóval az élén. Amilyen örömmel jön a művész-társaság, nem kevesebb szíveséggel és jóakarattal fogadja Szeged közönsége, mely a legélénkebb várakozással néz a közel napokban megnyíló új szini saison elé. A színész-nép soha sem érzi magát csak egy két napig sem idegenül a mi portánkon, ahol virul régidőktől fogva a színészet iránti szeretet, ami azonban neimesak plátói módon

szokott megnyilvánulni, hanem — teliházakban. Ez a szeretet Szegeden a színeszetnek biztos vára és ez teszi, hogy nálunk a színészvilág itthon érzi magát.

Legyen tehát üdvözölve a belépőnél az új szintársulat itthon és teljesítse hivatását a szegedi fényes színpadon ép oly becsvágygyal, mint amilyen jóakarattal és szívéllyel üdvözi Szeged műpártoló közönsége.

A külön vonat, mely a szintársulatot hozza — holnap délután 2 óra 40 perczkor érkezik meg. Nagy a vonzereje a művészcsapat megérkezésének minden esztendőben ilyentájt, üdvözölő publikumban valószínűleg a holnapi bevonuláson sem lesz hiány. Lesznek ott törzssőkös habitűek, akik kiváncsiak, írók, hírlapírók, muzikusok, ex-színművészek és művésznők és ott lesz Salamon Zsigmond a színügyi bizottság képviselőjében.

Délután már megélenkül a színház-utcza és október elsején kezdődik az első fölvonás.

Ováció a szegedi szintársulatnak. Egyelőre még nem minálunk, hanem ott, ahonét most jöttek haza. Ugy szól a hír, hogy Kaposvárt a tegnapi bucsuelőadás valósággal ünnepelte az ottani közönség a szegedi szintársulatot és az igazgatóját. A „Náni“-t adták, se hossza, se vége nem akart lenni a tüntető ovációnak, elárasztották a szereplőket és az igazgatót koszorúkkal, tapsokkal. Még az előadás után is több perczig együtt maradt a közönség és az egész szintársulatot többször hivta.

Az első fecskék. A holnap érkező szintársulatnak két előkelő tagja — első fecskék gyanánt — már megjött a napokban. Itt vannak már Horvát Paula, a színiképezde végzett növendéke és Polgár baritonista.

A nivó. A színügyi bizottság erősen késül örködni a nivó fölött. T. i. az előadások nivója fölött. S ezért elhatározta, hogy a bizottsági tagok fölvaltva kötelesek legyenek színházba jární és az előadások színvonaláról, vagyis értékéről hetenkint a bizottság elé jelentést tenni. Ezt a kellemes inspekeziót a saison első hónapjára a következőképen osztották föl: Okt. 1-től 8-ig Salamon Zsigmond és Weiner Miksa; okt. 9-től 15-ig Rainer József és Kulinyi Zsigmond; okt. 16-tól 23-ig; Nyilassy Pál és Kovács János; okt. 24-től 31-ig Polczner Jenő és Dukács Marczel.

Legujabb.

Kossuth nyilatkozatai.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) A függetlenségi és 48-as párt turini tisztelgésében legkiemelkedőbb mozzanat volt Kossuth nagy beszéde Uray Imre felköszöntőjére. Beszéde elején kijelentette Kossuth, hogy mindig gyakorlati politikus akart lenni. Közte és a függetlenségi párt programja közt elválasztó vonal van. Tanácsolja, hogy hátra sem kell menni. Fogadjanak el mindent, mi előre megy, tagadjanak meg minden hátramenést. Történelmi visszapiillantást vetve, óriási hibának tartja a kialkuvást. Nem Ferencz József személyéről van itt szó, hanem elvről. Itt arról van szó, hogy a nemzetnek oly fejedelme van, kinek külön érdekei vannak, és e külön érdekek megvalósítására megvan minden külső eszköz. Kérdi, hogy mit kell azon helyzettel szemben tenni. Nem hiszi, hogy Magyarország valaha le-

mondjon a függetlenség eszméjéről. Megkísértette 1848-ban a nemzet és uralkodóház között az inkompatibilitást kiegyenliteni. Ez most sem fog sikerülni. Miniszter korában az első huszonnégy órában meggyőződött erről. Elvéből levonta a konzekvenciát, de azt nem várta, hogy a nemzet kitagadja. A társaság viharosan tiltakozott erre, de Kossuth kijelenté, hogy ismeri a tény súlyát. A nemzet előtt egyetlen egy út van, megkísérteni, hogy a 48-as törvények teljes életbeléptetése által kilehet-e egyenliteni az elmentéket. Azzal végzé beszédét, nem kell emlegetni a forradalmat, de meg sem kell tagadni előre.

Jellasi utódai.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Zágrárból jelentik a következő fölháborító esetet: A lapokat bejárta az a hír, hogy a zágrábi hazafias magyarság kegyelettel ülte meg Kossuth Lajos 90-ik születése napját s az ünnepélyen Torma Károly magyar cigánybandája mellett lelkesedett. A dolognak utójátéka is lett, amely élénken illusztrálja, hogy horvát testvéreink milyen kegyelettel viseltetnek a mi hazafias érzelmeink iránt. Akadt ugyanis Zágrábban egy rendőrfogalmazó, aki — mint Jellasi méltó utódja, felsőbb hatóságának tudta és beleegyezésével kiutasította a városból Torma Károly bandáját, mert ez a Kossuth-ünnepen a Kossuth-nótával lelkesítette a zágrábi hazafias magyarságot s ez által „politikai tüntetést okozott.“ Ez a jeles rendőrfogalmazó a következő szavak kíséretében adta ki Torma Károlynak az utilevet: „Magyar, most fizess 25 frtot s aztán takarodjál ki a városból.“ Zágráb e kiváló rendőrfogalmazója ezenkívül a Kossuth-ünnepen kérdőre vonta Dobrin bérlőt, aki az ünnepen ezer frtot adott a cigánynak, hogy honnan veszi a pénzt? Természetes, hogy a zágrábi magyarság között nagy fölháborodást okozott a zágrábi rendőrség eljárása, amely ilyen szép jelét adta a türelmességnek s annak a köteles tiszteletnek, amelylyel a zágrábi közönség hazafias érzelmeink iránt viseltetik.

Szemérmes negyvenyolezasok.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Az Ugron féle-48-as párt kijelenti, hogy nem intézett a szabadelvű párthoz levelet a delegációba lépés mellett, állván e kérdésben régi álláspontján.

Lázadó angol katonák.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Londonból sürgönyzik: Garde du corps legénysége között zendülés tört ki Windsorban. A zendülők elpusztítottak 80 nyeret és lószerszámot. A lázongás oka tuleröltetés gyakorlatokon. A kaszárnnyákban a legénység készenlétben van.

A budapesti új főkapitány.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) A budapesti állam rendőrség főkapitányává Sélley Sándor rendőrtanácsos kinevezése bevégezt tény. Sélleyt Tizza nevezte ki alügyészből rendőrtanácsossá. Alügyész korából beszélük, hogy lopás vétségeért halálbüntetést kért.

A nemzeti pártból.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) A nemzeti párt mai értekezletén kijelölte a delegacionális tagokat. Hangsúlyozták, hogy a párt számarányához képest kevésbé van képviselve a delegációban.

Leégett színház.

Budapest, szept. 16. (A „Sz. N.“ er. t.) Konstantinápolyból sürgönyzik: Perai főtonton levő francia színház ma leégett.

Uj főispánok.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Békésmegye főispánjával biztos forrásból vett értesülés szerint Tallián somogyi főispánt nevezik ki.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Ujfalussy Sándor, Jász-Nagy-Kun Szolnokmegye főispánja, Szatmármegye főispánjává kinevezetett.

Magyar pénzhamisítók Szerbiában.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Belgrádból távirják, hogy a zimonyi rendőrség a belgrádi rendőrségtől támogatva, Topcsider szerb faluban letartóztatott egy nagy pénzhamisító bandát, mely magyar papirospénzt gyártott. A letartóztatottak közül három zimonyi illetőségű, egyik pancsovai, kettő pedig belgrádi. Azonkívül letartóztatott egy Mayer Albert nevű lipcsei litográfust is, aki a pénzhamisító banda feje volt.

Koholt hír.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Párisból sürgönyzik: A párisi orosz nagykövetség kijelenti, hogy az a hír, hogy az orosz trónörökös Párisba jön, koholt.

A kolera.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Brüsszelből távirják: Tegnep 4 ember betegedett meg s 12 halt meg kolerában. A községi iskolákat is elérte a esapás. Számos gyerekek beteg lettsémiatt be kellett az iskolákat zárni.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Krapina-Teplisz fürdőbe sok kolera ellen menekülő lengyel érkezett.

Budapest, szept. 14. (A „Sz. N.“ er. t.) Lembergől sürgönyzik: Az utolsó 24 órában nem történt kolerabetegedés.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Hamburgból jelentik, hogy tegnep déltől ma délig 126 betegedés, 47 kolerahalál történt.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma bőségesen kínáltak, a vételkedv kedvezőbb, az irányzat szilárd volt és mintegy 70,000 métermázsa kelt el 5 krral magasabb áron. — Rózs 10 krral emelkedett. Zab változatlan.

Buza 1892. szeptember—októberre 7.55 pénz, 7.57 áru; márcz.—ápr. 7.92 pénz, 7.94 áru; tengeri szept.—okt.-re 4.83 pénz, 4.85 áru; szept.—októberre — pénz, — áru; május—juniusra 5.18 pénz, 5.20 áru; zab őszre 5.43 pénz, 5.45 áru; tavaszra (1893.) 5.67 pénz, 5.69 áru; káposzta-repece 1893. aug.—szeptberre 11.65 pénz. — áru.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) (Délután öt órakor záródnak.)
Buza őszre . . . . . 7.52—7.54
Buza tav. . . . . 7.87—7.89
Tengeri szept.—okt. . . . . 4.85—4.87
Uj tengeri szept.—okt. . . . . 5.18—5.20
Zab őszre . . . . . 5.42—5.44
Zab tavaszra . . . . . 5.60—5.62
Káposzta-repece . . . . . 11.50—11.60
Uj káp.-repece 1893. aug.—szept. 12.1/8—12.25

Budapesti terménytözsde.

Budapest, szept. 26. (A „Sz. N.“ er. t.) Zsiráru üzletelen. Boszniai szilva 100 drbos 19.65 frton, szokványáru okt.—nov. 18.30 frton, 85 drbos 21.42 frton, szlavóniai szilvaiz szeptember—októberre 20 frttal kelt. Szesz: lanyha. Szesz nyers osztalékolt 15.—15.50 frton, élesztőszesz osztalékolt 19.—19.50 forinton, szesz finomított 52.—52.50 forinton 100 liter százalékonkint.

A n. é. hölgyközönségnek

van szerencsém szives tudomására hozni, hogy t. vevőim rábeszélésére elhatároztam

A NŐI DIVAT-KALAP-ÜZLETEMET

tovább folytatni.

Régi készletemet véglegesen eladván, sem anyagi áldozatot, sem fáradságot nem kiméltem, hogy hosszabb ideig tartott bevásárlási utazásom alatt a divatot tanulmányozva a legújabbat, amit női kalapokban a divat nyújthat, beszerezhessem.

Bátor vagyok eonélfogva a n. é. hölgyközönséget legújabb és leggyönyörűbb nőikalapokkal dusan felszerelt raktáram megtekintésére legolcsóbb árakra figyelmeztetve, tiszteletteljesen meghívni.

SZÉKELY B.,

(ezelőtt Székely Róza.)

699-3-4 Kiss D.-féle ház, Ströbl kávéházzal szemközt.

Keil Alajos-féle Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr. 582-12-11

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:

Beregi Lajosnál

Szegeden.

Magyar királyi államvasutak.

37,062/I. szám.

Budapest-dunabalti üzletvezetőség.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak budapest-dunabalti üzletvezetősége az alábbi táblázatban foglalt anyagokat a jövő 1893. évi január hó 1-től egy, esetleg — a kőolajt kivéve — három évre, vagyis 1895. év végéig biztosítási kivánja és ezen anyagok szállítása iránt ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

Anyag lajstrom	Tárgy	Egység	Egy évi szükséglet	Jegyzet.	
					osztály szám
IV.	4.	Csepü	q	220	Két-két csomagban 1-1 kg. küldendő be minta gyanánt.
"	8.	Fagygyu	q.	20	
"	23.	Jutefonol	q.	220	
"	38.	Kőolaj	q.	1200	
"	52.	Tisztító ásvány-olaj	q.	70	Két-két üvegben egy- egy kg. küldendő be minta gyanánt.
"	57.	Hen-gerkenő olaj	q.	15	
"	67.	Felpárolt ásvány- olaj	q.	700	
"	69.	Lepárolatlan vulkan olaj	q.	800	
"	71.	Lepárolt ásvány- olaj	q.	650	
XIII.	44.	Tisztított ken- der	q.	50	
"	164.	Rézgálicz	q.	65	

A fentebbi táblázatban foglalt mennyiségek csak a megközelítő évi előirányzatot képezik, ennél fogva az üzletvezetőség fentartja magának azon jogot, hogy a kirótt mennyiségnél évenként egy negyeddal többet vagy kevesebbet is szállíttathasson.

A szállítások a 129,381/91. szám alatti általános és a fentebbi anyagokravonatkozó különleges szállítási feltételek alapján eszközölköznek.

Ezen feltételek a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag és leltár beszerzési szakosztályánál (Andrássy-ut 73. sz. II. em.) vagy pedig az üzletvezetőség általános osztályánál (anyag és leltár beszerzés Budapest, VI. Teréz-körút 62. sz. I. em. 9. ajtószám) a hivatalos órákban naponként megtekinthetők, vagy a megállapított ár előzetes lefizetése mellett a budapesti nyomtatványtárnál posta útján is megszerzethetők, megjegyezvén, hogy a különleges szállítási feltételekért 15 kr., az általános feltételekért pedig 25 kr. fizetendő.

Mindegyik ajánlóról feltételeztetik, hogy az illető szállítási feltételeket ismeri és egész terjedelmükben elfogadja.

Az üzletvezetőség fentartja magának a jogot, hogy addig is, míg az ajánlatok fölött döntőleg határozná, egyes ajánlkozóknál az ajánlati árban megrendeléseket tehesen.

Az illető ajánlkozóknak ezen megrendeléseket teljesíteni kötelezetteknek anélkül azonban, hogy ebből folyólag valamely anyag szállításának átengedését követelhetnék.

Mindegyik ajánló tartozik az általános feltételek 3. §-a értelmében ajánlatával az e felett hozandó határozatig kötelezettségben maradni, olyképpen, hogy ajánlattevő — ha az ellenkezőt ajánlatában világosan ki nem köti — ajánlata fölötti határozathozatalig, azon ajánlattevő pedig, kinek ajánlata elfogadott, elfogadott ajánlata alapján a szerződés megkötéséig felelős marad.

Az ajánlatban minden kétséget kizáró módon megnevezendő azon gyár, vagy termelési hely, hol az ajánlott anyag készíteni, vagy termeltetni fog és fentartja magának az üzletvezetőség azt a jogot, hogy kiküldött közegei által erről bár mikor meggyőződést szerezhesen.

Mindazon czégek, melyek a m. kir. államvasutakkal szállítási viszonyban mindaddig nem állottak, tartoznak szállítási képességüket és megbízhatóságukat igazoló kereskedelmi kamarai bizonyítványt az ajánlathoz csatolni.

Minden ajánlott cikkre nézve világosan megemlítendő, hogy hazai vagy külföldi gyártmány avagy termék-e, illetőleg valjon hazai vagy külföldi származású nyers anyagból készült-e?

Az anyagok származását ajánlattevő azon hazai kereskedelmi és iparkamara által kiállítandó bizonyítvánnyal tartozik igazolni, melynek kerületében a termelési vagy gyártási hely fekszik.

Minden szállító köteles a munkaképtelenné vált, vagy elhalt és nyugdíjgyenyre nem jogosított m. k. állami vasuti alkalmazottak, illetőleg azok családtagjai segélyezésére létesített alaphoz a szállítása i után érdembe hozandó összegek 10/00 (egy tízed százalékkal) hozzájárulni, mely járuléka a számlák kifizetése alkalmával levonásba fog hozatni. Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve ezen külszimmel: „Ajánlat 37,062/92. számhoz 1892. évi október hó 25. napján déli 12 óráig a m. kir. államvasutak budapest-dunabalti üzletvezetőség I. általános osztályának vezetőjénél nyújtandók be vagy hozzá posta útján küldendők be.

Bánatpéz gyanánt az ajánlott mennyiség értékének megfelelő 5%, készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban 1892. október hó 24-én déli 12 óráig a budapest-dunabalti üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál (VI. Teréz-körút 62. sz.) leteendő.

Az értékpapírok a budapesti, illetőleg a bécsi tőzsdén legutóbbi jegyzet, 14 napnál nem régebbi utolsó árfolyam szerint, de sohasem névértéken felül számíttatnak.

Az ajánlatban a megtörtént letétel megemlítendő, de az arról nyert letéti elismervény azonban az ajánlathoz nem csatolandó.

Az ajánlati árak a táblázatban kitüntetett egységek szerint tisztán és olvashatóan számban és betűkben kiírva és esetleg vámentve a magy. kir. államvasutak budapest-dunabalti üzletvezetőség vonalainak valamely, az ajánlatban határozottan megnevezendő állomására teendő, kikötöttik azonban, hogy az átvétel kizárólag a budapest-nyugoti szertárban történjék és az anyagok szállító által megrendelés alkalmával említett szertár czime alatt adassanak fel.

Ezen feltételektől feltérő ajánlatok, továbbá olyanok, melyek nem a kitűzött határidőben érkeznek, vagy táviratilag tételnek, ugyszintén oly ajánlatok, melyek lényeges részükben javításokat vagy vakarásokat mutatnak fel és melyekre nézve az előirt bánatpéz le nem tétel, figyelembe vételre egyáltalán nem számíthatnak.

Az üzletvezetőség fentartja magának a jogot, hogy az ajánlók közt tekintet nélkül az ár — szabadon választhasson, továbbá, hogy az azok által ajánlott mennyiségből tetszés szerinti részmennyiség szállítását is átengedhesse oly formán, hogy azok ily részbeni szállítást is elfogadni kötelezettek, ha csak ajánlatukban ennek ellenkezőjét ki nem kötötték és végre hogy a czél elérésére bármily más intézkedéseket is tehesen.

Budapest, 1892. szeptember hóban.

A m. kir. államvasutak
budapest-dunabalti üzletvezetősége.

(Utánnomat nem díjaztatik.)